

AT – Christine Brunner, lærer
Besøgsrapport – Skårup, Danmark – 21.09.-04.10.2008

Indledning

Mit besøg begynder med et besøg på Skårup Seminarium, som er den ældste læreruddannelsesinstitution i Danmark. Skårup Seminarium blev grundlagt i 1803 af den lokale præst. Seminariet forbereder fremtidige lærere i alle fag. Jeg observerer kurser i kemi, tysk og, selvfølgelig matematik.

Seminarier er de eneste institutioner, der er autoriserede til at uddanne lærere til den danske folkeskole, kommuneskoler, der både underviser på laveste og mellemste trin, altså børn mellem 7 og 17år.

Uddannelsen varer 4 år. Hvert år er delt i 2 semestre med et årsværk svarende til 1680 timer. Undervisningen består af seminarer, forelæsninger og studieuger, praktikperioder og projektperioder med vejledning. (http://www.ucl.dk/content/dk/servicemenu/international/skarup_college_of_education)

Den anden institution, jeg er inviteret til at besøge, er Vejstrup Ungdomsskole (VUS), som er en privat kostskole med fokus på sport. Jeg bruger 2 hele dage der og følger mange undervisningstimer i engelsk, dansk, matematik og sport. Det danske team sendte mig e-mailadressen på den lærer, jeg skulle besøge. Jeg spurgte ham om udstyret i klasseværelserne, elevernes viden om brøker og andre specielle forhold. Jeg følte mig meget velkommen med alle mine spørgsmål, og jeg fik at vide, at jeg bare kunne gennemføre de planer, jeg havde om undervisningen.

Der går 205 elever på VUS i skoleåret 2008/2009. Vejstrup ligger ca. 7 km fra Svendborg. Man kommer nemmest til skolen med bil, da det er lidt langt fra Svendborg.

Eleverne på VUS er fra 15 år, og de kan kun blive der i max 2 år. Skolen kan ses som værende på et slags 'orienteringsniveau', hvor de studerende kan finde ud af, hvordan de vil fortsætte deres skoleforløb. De fleste er etniske danskere.

Næsten alle elever har deres egen bærbare computer, som bliver brugt meget ofte. Alle klasselokaler er udstyret med trådløst netværk, nogle med smartboard.

Danske studerende lader til at være meget mere vant til at arbejde på egen hånd end de østrigske. De får lov til at forlade klasselokalet i små grupper for at løse matematikopgaverne sammen. Det akademiske niveau ligner meget det østrigske på samme alderstrin, i hvert fald i de klasser jeg fulgte. Forholdet mellem lærere og elever er meget mere afslappet, og jeg fik det indtryk, at læreren nærmest fungerer som coach, men jeg bemærkede ikke nogen form på mangel på respekt. (Måske er det også afhængigt af klassen.)

Undervisningstimerne er meget elevorienterede. De studerende arbejder i grupper med deres projekter. Der er også et matematikkursus på engelsk. Læreren fortæller mig, at der er vigtigt, at kun interesserede elever tager matematik på engelsk. Ellers ville det blive for frustrerende at studere et fag, de allerede har vanskeligheder i.

I dag arbejder han med statistik på Open Office. De studerende, der allerede har gode

færdigheder i Open Office og Excel, kan gå ind i et andet lokale og arbejde selvstændigt. De øvrige bliver hos læreren. Eleverne prøver også at stille deres spørgsmål på engelsk, og jeg bemærker, at de gennemgående taler godt engelsk.

Jeg bemærker også den meget venlige atmosfære på VUS. Lærerne og lederen er meget åbne. Eleverne tiltaler både lærerne og lederen med fornavn, hvilket er almindeligt i Danmark. Jeg lægger ikke mærke til nogen form for mangel på respekt. En lærer fortæller mig, at det også er meget almindeligt i Danmark, at elever skal arbejde uden for klasselokalet uden lærerovervågning. (Dette er meget ualmindeligt i østrigske skoler, fordi lærerne tror, det vil lægge op til ballade.)

På VUS er hver lærer specielt ansvarlig for 8 elever. En gang om ugen er der møde, hvor de små grupper taler om deres ideer, problemer og om programmet for begivenheder på skolen. I denne uge skal der forberedes Åbent Hus-arrangement.

Der er en slags skolerestaurant på VUS, som også er åben for lærerne. (Lærernes måltider betales af deres løn). Filosofien i restauranten er 'sund mad'. Lækker fisk, grønsager og salat er på menuen hver dag.

På min fjerde dag i Danmark holder jeg fri med en udflugt til H.C. Andersens hus i Odense.

Weekenden tilbringer jeg i København.

Skårup Skole, hvor jeg selv skal undervise, er en dansk folkeskole med elever fra 6 til 16 år. I år der 338 elever på Skårup Skole. Da Skårup Seminarium ligger bare nogle få minutter fra skolen, er det almindeligt, at mange lærerstuderende har deres praktikperiode her.

De fleste elever kommer fra middelklassefamilier. Næste alle forældre arbejder, da det er meget usædvanligt i Danmark at være hjemmegående husmor.

Jeg observerer musikundervisning i 0. klasse og 2 matematiktimer.

At undervise i matematik på engelsk.

Jeg underviser i matematik på engelsk i 4 timer på 7. klasses trin i emnet brøkers ækvivalens.

Lige i begyndelsen er jeg tvivler jeg meget på, at jeg kan nå eleverne, fordi de ikke er vant til at følge en matematikundervisning på engelsk, og jeg og jeg er også usikker på om jeg vil være i stand til at tale om matematik på engelsk. Heldigvis virker det tilfredsstillende.

Jeg præsenterer mig selv og prøver at involvere eleverne i samtalen og stiller spørgsmål. Jeg synes, det er god ide at prøve at finde lidt ud af deres engelskkundskaber, hvilket også giver mig en ide om, hvorvidt de vil kunne forstå, hvad jeg taler om.

I min allerførste time var eleverne meget stille og nysgerrige omkring deres nye midlertidige matematiklærer. De syntes at være koncentrerede om at forstå, hvad jeg talte om. Nogle af eleverne (især drenge) prøvede at svare på mine spørgsmål eller prøvede endda at spørge mig om noget på engelsk. Jeg er meget glad for at kunne fortælle, at nogle elever prøvede at udtrykke deres matematiske tanker på engelsk. Desværre deltog de fleste piger ikke i samtalen. De skriver bare ned og synes at være lidt overvældede. I den anden time siger Nikolas, deres sædvanlige matematiklærer, til mig, at jeg forklarer tingene for hurtigt. Så jeg opfordrer eleverne øjeblikkeligt at

fortælle mig, hvis de ikke kan følge med i, hvad jeg siger. Efter nogen tid er eleverne ikke så generte mere og deltager livligt i, hvad der sker i klasselokalet. Fra tid til anden hvisker de nogle ord på dansk, men Nikolas griber ikke ind så tit. Eleverne skulle både fokusere på sproget og på indholdet, hvilket syntes mere eller mindre vanskeligt. Som helhed synes jeg, eleverne forstod, hvad jeg talte om, men undertiden måtte den danske lærer oversætte nogle nye ord fra engelsk til dansk.